

ביחד
ננצח

כשושנה בין הפחים

מחווה לחטופים

מבט על שבט

סרטים צהובים בפרגולה, בתפילה להשבת החטופים

מחווה ל"דרום אדום"

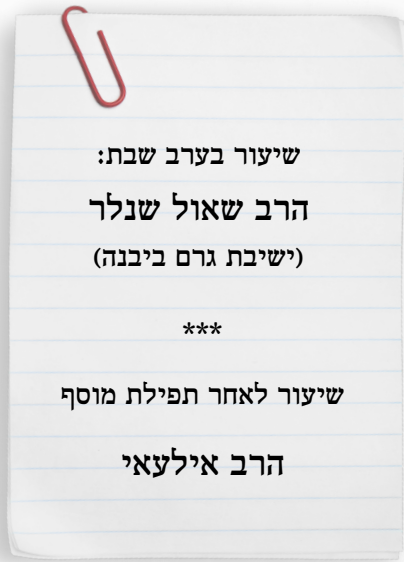

הפינה של "מפגש של צמיחה"

שבת פרשת בא

הדלקת נרות - 16:40, צאת השבת - 17:42

גיליון 1596

שבת פרשת בא

זמני תפילות השבת
מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

- 06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת
- 08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת
- 13:30 - מנחה גדולה
- 16:40 - מנחה קטנה

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 17:00

מזל טוב!
♡♡♡♡

זכוכה ונחוס ציינבויסטה
זבת המצוה של הנכרה, מרון
בתק של דניאל ואנה

חיצת פירות

כל התשובות הן שמות של פירות

1. ראש הממשלה פתח את הפנקס ורשם בנקבה.
2. בקצה המפלגה המזרחית נמצא קוף.
3. ההר הגבוה הופגז והפגז
4. למרות שיש להם עין בראשם, הבנים מתבלבלים.
5. הוא כתש את החוטם.
6. תגיד, אבל בלי אל"ף.
7. מעל לגודל שלו.
8. לבלב עם התפוח באובך.
9. בהתחלה רציתי שיהיה טוב.
10. נתלונן בשמחה.
11. אסור.
12. נוכרי רצה.
13. הצליל שעושה הסתפקה בסוף.

תשובות בעמ' 10

תדע כל אם עבריה

"לפני שלוש מאות שנה הפליגה לעולם החדש אונייה ושמה "מייפלואאר", ובה אנגלים שקצו בחברה ובמשטר האנגלי. הם חיפשו חוף שומם לחלוטין להתנחל בו ולהקים עולם חדש. הם נחתו באמריקה, והיו ראשוני המייסדים והבונים של ארץ ואומה זו. היה זה מאורע גדול בתולדות אנגליה ואמריקה, ועל כן כל ילד אמריקאי יודע שם זה מבית אביו, מבית ספרו ועוד.

אבל תאב אני לדעת אם יש אנגלי אחד היודע בדיוק את יום ושעת הפלגת אנייה זו, וכמה אמריקאנים יודעים זאת? מה יודע ילד אמריקני - ואף מבוגר - כמה אנשים היו באנייה זו, שמות משפחותיהם, מה לבשו, מה אכלו, מה היה מסלול הפלגתם ומה אירע להם לאורך כל הדרך, ממה ניזונו וכיצד שתו מים, היכן הנקודה שבה עלו על חוף הארץ שייסדו אבותיו אלה ובה הוא גר היום, בזכותם?

והנה, לפני יותר משלושת אלפים ושלוש מאות שנה קודם הפלגת ה"מייפלואאר", יצאו היהודים ממצרים. כל ילד יהודי בעולם - באמריקה, ברוסיה הסובייטית, בתימן ובגרמניה - יודע בדיוק: אבות-אבותיו יצאו ממצרים בעלות השחר של החמישה עשר בניסן. מה לבשו? מותניהם חגורים ומקלם בידם; הם אכלו מצות, והגיעו אחרי שבעה ימים לים סוף. הוא גם מכיר את מסלול המסעות במדבר וקורותיהם במשך ארבעים שנה... כך טיבם של היהודים".

בן גוריון טבע את הסיסמה המתנוססת על פתלי בית הספר לקצינים: "תדע כל אם עברייה שהפקידה את גורל בניה בידי מפקדים הראויים לכך". דומני שבן גוריון התכוון לעופר וינטר ולחבריו, המפקדים הראויים שצה"ל התברך בהם.

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם: זְכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יִצְאֲתֶם מִמִּצְרָיִם" (שמות, י"ג, ג).

לקראת היציאה למבצע "צוק איתן", שלח מפקד חטיבת גבעתי, אלוף-משנה עופר וינטר, 'דף מפקד' לחייליו הפרוסים מול רצועת עזה. המכתב נפתח במילות חיזוק ללוחמים הנמצאים "בחוד החנית של הלחימה באויב הטרוריסטי", והוא הסתיים במילים אלה:

"אני נושא עיניי לשמים וקורא עמכם, 'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד'. ה' אלקי ישראל, היה נא מצליח דרכינו אשר אנו הולכים ועומדים להילחם למען עמך ישראל כנגד אויב המנאץ שמך. בשם לוחמי צה"ל, ובפרט לוחמי החטיבה והמפקדים, עשה ויתקיים בנו מקרא שכתוב: 'כי ה' אלוקיכם ההולך עמכם להילחם לכם עם אויבכם להושיע אתכם', ונאמר אמן. יחד ורק יחד ננצח".

בחברה הישראלית המפולגת בדעותיה התקבלו המילים האלה ברגשות סותרים: אחדים החמיאו למפקד שיודע לתת לחייליו חיזוק רוחני המבוסס על פסוקים בתורתנו הקדושה, ואחרים התרעמו על הכנסת ריבוננו של עולם לישטח צבאי.

דוד בן-גוריון - 70 שנה לפני עופר וינטר, בעדותו בפני הוועדה האנגלו-אמריקאית לענייני ארץ ישראל (1946) - היטיב לבאר את חשיבות ידיעת ההיסטוריה של עם ישראל בשעת המאבק על תקומת המדינה, ואת המקום המרכזי של "זכר ליציאת מצרים" ברוח העם. כך אמר:

חבט בשבט

דינה ספראי

מאחורי המיצג:

רחלי ויצמן, העומדת יחד עם יונה עפרוני מאחורי המיצג, מספרת שהרעיון הזה צמח מתוך ההכרה שהשנה, בעקבות המצב, לא יהיו לא "דרום אדום", ולא פסטיבלים. ברשת צצו רעיונות יצירתיים לבטא את ההזדהות עם אנשי הדרום, כמו יצירת כלניות מקרמיקה, או רקמה של כלניות. גם הן חיפשו דרך לבטא את ההזדהות שלנו, כקהילה, עם המפונים, דרך אמנות. "ביקשתי רשות ממיכל סופר ברלב לקשט את הגבעה באלמנטים אדומים, לאות הזדהות עם 'דרום אדום', ועל הדרך - ליפות את הגבעה שנמצאת במקום משמעותי לכל מי שבא בשערינו", אומרת רחלי. "היה לי ברור שאני רוצה לעבוד עם חומרי מחזור ולשלב אותם בטבע. אלי מוזס השיג כדורי תאורה שיצאו משימוש בגבעת וושינגטון. בסטודיו אנחנו יוצרים מהם כדורי פסיפס יפים, ולקראת האירוע החלטנו לצבוע את חלקם באדום ולשלב אותם בהפנינג הקהילתי. לא רצינו לפגוע בצמחיה הקיימת ושתלנו גם "סלסלי כסף" בעציצים אדומים שמשתלבים עם הנרקיסים הפורחים בגבעה. הפריחה של סלסלי הכסף אמורה להישאר יפה לפחות עד פסח".

באותה סדנת יצירה קהילתית, לצד פעילות יצירתית עם יונה עפרוני, היה גם "שולחן יצירה" שהוקדש ליום המאה לשהייתם של החטופים בגיהנום של עזה. כל משתתף כתב על פרח מה הוא מאחל לחטופים. הפרחים עם הסרט הצהוב - מוצגים בלוח

המודעות (דוגמא -

בעמוד השער)

המצלמה לא יכלה

לפסוח על הפינה

הזאת, למרות שהיא

נוף פנימי ולא חיצוני

בין ר"ח שבט לבין ט"ו בשבט, יצאתי ללכוד במצלמה טבע ונוף סביב חדר האוכל. בחרתי להתמקד בשלוש תמונות (מופיעות בעמוד השער). זה היה מסע קצר של בחירה בנקודת מבט. לבחור מכל השפע מה לצלם, ואיך לצלם - מה להדגיש ומה לטשטש.

תמונה מספר 1 - מחווה ל"דרום אדום"

המיקום: בכביש העוקף, מזרחית לכניסה לחדר האוכל - גבעת האקונומיה.

חמושה במצלמה אני מוצאת עמדה נוחה בכניסה המזרחית של חדר האוכל כדי לתעד את מתיחת הפנים שנעשתה שם. כדורים אדומים, שלט "ברוכים הבאים", ועציצים באדום לבן, כולם תוצר של אירוע יצירה קהילתי שהתקיים בר"ח שבט.

תמונה מס. 2: כשוננה בין הפחים

המיקום: מגרש החנייה של המיני
אני ניגשת ל"חצר האחורית" של חדר האוכל, מגרש החניה שמאחורי המיני. בתור מקום שנועד לפריקת סחורה, להשלכת אשפה ולאחסון. מקום שלא מצפים ממנו ליופי. במבט שמאלה חושף חלק מקיר הקרמיקה החיצוני לחד"א - שיופיו והערך האמנותי שלו עומדים בניגוד מוחלט לפגמי החצר האחורית. מי יציל את היופי החיצוני שלי? היה שר חדר האוכל אילו היה גם לו פּה. את המענה החלקי לשאלה הזאת יכול לתת, בכבוד ובתפארת, המטפס הכתום שמעל פחי האשפה. שמו, כך אומר לי ישראל זלקינד - "אורנית לזהבת". ואכן כשמו כן הוא: פרחיו הכתומים נראים כלהבות אש ולוכדים את המבט. לפי הספרים יש לו פוטנציאל להגיע לחמישה מטר גובה, אבל נראה שהוא התעלה מעל הפוטנציאל של עצמו, משתלט על הבטון והפח שבסביבה, ומסיט את מבטי אל היופי הזה.

תמונה מס. 3: הפינה של "מפגש של צמיחה"

שטח נוסף מסביב לחדר האוכל, ששיני הזמן ניכרים בו, נמצא מתחת לחלונות חד"א הדרומי. צוות "מפגש של צמיחה": כוכבה צ'ימבליסטה ודנה מדניק - החליטו מיוזמתן ליפות את המעטפת החיצונית של הבניין בשלושה סוגים של צמחים מתוצרת החממה. הן שכנעו את צוות הנוי להשתמש במה שיש כאן, ואכן, לפני פחות משנה הצמחים נשתלו, וכבר עכשיו ניכרות התוצאות היפות בגינה מדורגת: בשורה האחורית, הצמח הגבוה מכולם - הפילדנדרום האדום. לפניו, במפלס נמוך יותר - מוריק צמח השרך, וקדימה - נפרשת היִרְקָה בגווני הירוק-לבן המפורסמים שלה. שלל של גווני ירוק משווה לפינה יופי ורעננות. המצלמה בחרה זווית שמדגישה את היופי ולא מראה את הרקע המתקלף של המעטפת הדרומית חדר האוכל. בחירה בנקודת מבט. מוזמנים למבט נוסף ב-live, ותודה לצמחים, ולמי שברא, למי ששתל וטיפח אותם.

פרח האורנית הלוהבת

פילדנדרום אדום

ירקה

שרך

חדר כושר - משמעת עצמית

חדר כושר משתדרג. לאחרונה החלפנו את שלושת מכשירי הריצה ושני מכשירי אליפטי קל. החלפנו את הטלוויזיות המיושנות, ובמקביל נשפר את תשתית השידור, כך שלא יהיו הפרעות בשידור. השנה בע"ה נתקין רצפת גומי תקנית לחדר כושר, והחדר ייצבע מחדש. כמו כן נשלים חסרים במשקולות. כאן צוות הספורט מבקש את עזרת החברים שפוקדים את חדר הכושר. כל מספר חודשים יש לנו ביקורת על תקינות המקום, ומקבלים 'תעודת תקינות' להפעלתו. אנחנו ערים למצב, שאין מדריך מוסמך שמלווה את המתעמלים, כנדרש. לכן נדרשת משמעת עצמית. מיותר לציין שהמתעמלים צריכים להגיע עם בגדי ספורט ונעלי ספורט. (ולא להורידם במהלך הפעילות) רצוי מאוד להגיע עם מגבת ולהשאיר את המתקנים נקיים, חלונות סגורים, ומכשירים במקומם. אנחנו שוקלים למנות "נאמני משקלות" שיעברו הדרכה מסוימת, ילוו את המתעמלים, ורק בנוכחותם תהיה גישה למשקולות. ניתן להירשם אצל החתום מטה. מקווים לפגוש במקום את כולכם.

שמוליק ספיר, הלש לזות ספורט

חוזרים לפעוטון

ציפי חיות

נגב", ולהכניס את הבנות למסגרות מסודרות, ובהמשך התרגשנו מהיחס החם והאיכפתי של רחלי ויצמן וצוות המפונים.

מהר מאד יכולנו לשלב את הבנות במסגרות. הן התקבלו בכל כך הרבה רוך והבנה.

באחד הימים הראשונים שלה בגן נחנקתי מדמעות כשהבאתי את הילה לגן צבעוני והגננת אורית קיבלה אותה בחיבוק גדול. הילה השתלבה מיד, מוקפת באהבה גדולה של הצוות בגן. היא מצביעה על "החברים שלי" שעוברים בשביל, ויודעת להגיד מי ההורים שלהם וכבר הלכה כמה פעמים לחברה מהגן.

התרגשות גדולה אני חווה גם כשאני נכנסת לפעוטון אורן. מעיין אוהבת את הפעוטון ומתרגשת כשמזכירים את רעות בית אריה הנפלאה או את אחת המטפלות המסורות. כשקשה לה להיפרד, אחת מנשות הצוות מזמינה אותה בעדינות, מחבקת אותה ומעבירה אותה בהתחשבות רבה מהידיים של סבתא לתוך ההתרחשות בפעוטון. השיר הראשון אתו הגיעה מהפעוטון היה: "ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו..." כשאנחנו עוברים בסביבה היא מצביעה בהתרגשות על הפעוטון.

אני מלאת התפעלות מהאווירה הנעימה בגן ובפעוטון, ממאור הפנים והחום. האהבה של הילדות לגן ולפעוטון מעידה כמה טוב להן.

ואנחנו, הפכנו לסבתא וסבתא מקרוב. סבתא וסבתא של יום יום. יש לנו איתנו בת אהובה, וקולות של נכדותינו המתוקות מצהילים את ליבנו כשהן נכנסות הביתה.

אנו פותחים מדור חדש: "דברים שרואים מכאן לא רואים משם", שם כללי לדברים שרואים בצורה אחרת בעקבות אירועי התקופה. תודה לציפי, הסנונית הראשונה. מוזמנים לכתוב, להתראיין או להציע.

האמת, כבר הייתי מנותקת לגמרי.

קבוצות של פעוטות על הדשא רק עוררו בי געגועים לפעוטות רחוקים. הילדים שלנו בחרו לחיות במקומות אחרים, ואנחנו נשארנו כאן.

המצב קצת השתנה כשהילדים של רתם, בננו הבכור, התחילו ללמוד בתיכון, קופצים לישון או לאכול אצל סבתא וסבתא. אבל שום דבר לא הכין אותי לתחושות שיהיו לי כשאלווה את הילה (5) ומעיין (2) לגן ולפעוטון.

מיכל, בתי, ופר גרים ביבול, מושב חילוני בחבל אשכול שבצפון עזה. הם יצאו מביתם לקמפינג בליל שמחת תורה, ומשם כבר לא חזרו הביתה. מטחי הרקטות הבהילו אותם הביתה אבל בדרך נס ניצלו ממארב בכביש 232, חזרו על עקבותיהם ונסעו לאליאב אל רתם. בר גויס עוד באותה שבת ומשרת מאז במילואים. מיכל הגיעה אלינו עם הבנות ביום שני אחרי ששהתה יומיים אצל רתם. הילה הייתה מבולבלת. היא לא ידעה איזה יום היום ולא דיברה על הבית ביבול, הבית אליו אי אפשר לחזור. רק עם הבנות שיחקה שהן נמצאות בבית.

אני רוצה לציין לטובה את ההתנהלות של המוסדות מולנו, "ההורים של מיכל". פנינו אל חמוטל ומייד הייתה התייחסות עניינית מהירה וחיונית לבקשתנו שמיכל תגור כאן כדי לחזור לשגרת עבודה ב"עדי

משק ילדים פתוח בשבת בין השעות 11:00-12:00 (שעת תורנות האכלה)

בנוסף, ניתן לבקש ממני מפתח ולהגיע עצמאית מחוץ לשעות התורנות בשבת וכמובן שביום חול.

מוזמנים ליהנות מהמרחבים, מהחיות ומהטבע שיש למקום להציע. יש מיגונית במקום. בואו בשמחה. 🌸

נירית אפרתי והצוות

על ישיבה של מטה ושל מעלה - שיחה עם יובל אלטמן / דינה ספראי

נעבור לתוכנה שיצרת עבור בית העלמין. ספר לנו עליה. כשהייתי בכיתה י"א, התקשר אלי יואב בית אריה וסיפר שברצונו להכין אתר אינטרנט שממפה את בית הקברות בקיבוץ, כדי שאנשים המעוניינים בכך, יוכלו להתמצא ולמצוא את קברי יקיריהם. הייתי אז בכיתה י"א ולמדתי במגמת הנדסת תוכנה. במסגרת המגמה יש להכין פרויקט גמר, אותו אמורים להגיש בסוף כיתה י"ב. נענית לבקשתו של יואב. כשהגעתי לכיתה י"ב קיבלתי פרויקט נוסף, כך שבסוף יצא שהכנתי שניים: האחד - משחק מחשב, והשני - מיפוי בית העלמין. המורה שהיה צמוד אלי בהכנת פרויקט זה אהב את הרעיון והיה לצידי לאורך העשייה. אהוד איתן עזר לנו בארגון הנתונים. בנינו תוכנה שדרכה אפשר למצוא את שם הנפטר, תמונתו, תאריכי הלידה והפטירה, מיקום הקבר, ומידע שיש עליו ב"קהילנט". המיזם התארך, ועדיין חסרים מספר פרטים שיטופלו כשהמורה שלי ישוב מהמילואים. אבא שלי מתחזק כעת את האתר ומעדכן כשצריך, ובהזדמנות זו מבקש למסור שיש נפטרים שחסרה תמונה שלהם באתר, ולפעמים חסר גם דף זיכרון (הורים של חברים וכד'). לכן, מי שמעוניין לעדכן את דף הזיכרון, מוזמן לשלוח אלי תמונה ו/או דף זיכרון, והוא יוסיף בשמחה (חלק כבר עשו זאת).

קישור לאתר →

מלמדים גם אנשים שמחוץ לישיבה? בעיקרון פעם בשבועיים יש שיחת חוץ. למשל לאחרונה היו לנו שתי הרצאות בנושא מדיה וטלפונים על ידי איש מקצוע בתחום ההתמכרויות, ושיחה עם בוגר המכינה ששירת ביחידה מיוחדת והיום הוא ארכיטקט ידוע אשר דיבר על "חיי קודש בעולם החול". נפגשנו גם עם חבר הכנסת משה סעדה, ועוד.

יצא לכם לשמוע הרצאה מפי אשה? לא.

מה התקופה הזאת עושה לך? בעיני לימוד תורה הוא דבר חשוב לכל אדם. לי זה עושה טוב. מפתח, מבגר, ותורם לעיצוב האישיות.

באיזה הקשר הביקור ביבנה? יש הרבה תלמידים במכינה, ולכן מחלקים אותנו לכיתות. הלימודים מתקיימים במסגרת הקבוצה של אותה כיתה, ולכל כיתה יש רב משלה. במסגרת התוכנית כל כיתה אמורה למצוא מקום לשבת גיבוש משותפת. הצעתי את הקיבוץ ולשמחתי בקשתי התקבלה וזו הזדמנות לומר על כך - תודה!

יובל אלטמן, הבכור לבית איילה ומתי, לומד במכינה קדם צבאית ישיבתית עוצם ("עצמונה" בשמה המוכר) שבישוב נווה, המונה 200 מכיניסטים (כולל שנה ב'). השבת יתארחו אצלנו בקיבוץ 27 חבריו לכיתה. ניצלנו את ההזדמנות לשמוע מיובל על המכינה, ו"על הדרך" לשמוע ממנו גם על פרויקט גמר למען הקהילה שביצע בשנה שעברה - תוכנת התמצאות למבקרי בית העלמין.

נתחיל במכינה:

מה סדר היום שלכם?

אנחנו לומדים תורה מבוקר ועד לילה. בתקופה זאת, כל כיתה מתנדבת פעם בשבוע בעבודה חקלאית, ומדי כמה חודשים יוצאים לטיול.

מה נכלל ב"לימוד תורה"?

הרבה מתורת הרב קוק, רמב"ם ושני סדרים ביום של לימוד גמרא. בנוסף יש שיעורים בנושאים אקטואליים, הרבה הכנה מנטלית לצבא, הכנה לחיי משפחה וכד'.

תפילת תחנונים

הכנסת, לקיים עצרת תפילה בשעה 16:15, בשעה שרוב הציבור יכול להיות נוכח. בחרו את סדר התפילה, וכינסו את הציבור. וכך נמצא הציבור של כל אחד ואחת מאיתנו כחבר וכחברת קהילה, וכולנו יחד - לבטא את הדאגה, ההזדהות והכמיהה שלנו כציבור דרך התפילה בבית הכנסת.

100 ימים למלחמת "חרבות ברזל". בארץ נקבעו עצרות תפילה מטעם הרבנות, הפסקות עבודה ביוזמת ההסתדרות, תפילה משותפת לדתיים וחילוניים ב"כיכר החטופים" ועוד ועוד. ומה אצלנו? לאחר התלבטות החליטו השלוש בעצה אחת עם רוץ ברטוב, מרכז ועדת בית

"פורום תרבות רוחנית" שלנו תיקנו תפילה בקבוצת יבנה. גלי כוכבא, מרכזת ועדת דת, חמוטל דברת איתן, מרכזת חברה ופרט, ורחלי ויצמן, מרכזת ועדת התרבות - ישבו על המדוכה, וחיפשו דרך לציין בקהילתנו את זעקתנו ודאגתנו לחטופים בגיהנום של עזה, במלאת

כלב שהזיק

בחול"ל והם נלחצו, ושלחו אותו לקבל חיסונים נגד כלבת. בינתיים ביררתי של מי הכלב, והאם הוא מחוסן. הכלב היה מחוסן, ותודה לאל נחסך החשש לכלבת. הווטרינר של המועצה הכניס את הכלב להסגר לעשרה ימים.

מקרה לא נעים וכואב. בעל הכלב חשוף לתביעת נזיקין, שיושת על בעל הכלב. נקווה לטוב.

ביום חמישי האחרון קרה המקרה שכל כך מזהירים מפניו, ואנו מביאים את פרטיו, לא לצורך נזיפה אלא לצורך הפקת לקחים.

אלי מוזס, מרכז ועדת הכלבים, מספר:

בחור מחול"ל שלומד בישיבת כרם ביבנה, יצא לריצת בוקר מסביב לקיבוץ. כלב משוחרר התנפל עליו ונשך אותו באחוריו. הבעלים של הכלב ראה את זה, ומיד ניסה להרגיע את הבחור ההמום, והביא אותו לישיבה.

האירוע נודע לי למחרת, כאשר קיבלתי טלפון מהרב של אותו בחור. הרב סיפר שהבחור הגיע לישיבה המום וכואב ורק למחרת החל להתאושש. הוא התקשר להוריו

שאלון קצר (כתוב בנקבה, מתייחס לשני המינים):

1. ראית כלב מסתובב חופשי. מה תעשי?

א. תתלונני לבעלים (אם את מזהה).
ב. תעקפי ותשתקי. למה להסתכסך.
ג. תבקשי מאלי מוזס להתערב.

2. החלטת להתקשר לבעלים:

א. קיבלת התנצלות והבטחה שזה לא יקרה שוב.

ב. הציעו לך להתיידד עם הכלב, כי גם לו יש נשמה.

ג. הבעלים אמר: "אה, זה בסדר. הכלב חברותי, הוא לא עושה שום דבר".

אם כל זה קרה לך - את לא לבד. אמנם רוב הכלבים קשורים, אבל כלבים משוחררים אינם תופעה נדירה כל כך בקיבוצנו.

להתראות בננו

• בר המצווה של עומר ברלב תחול בשבת פרשת יתרו, כ"ג-כ"ד בשבט (2-3/2).

אנו מזכירים כי "המתכון הסודי" שמאחורי השמחות הביתיות שלנו הוא ההתנדבות הרבה.

80 עוגות ביד חמה ועם אוהב...

עוגות של בית - פינוק לחברי סעד

לקראת שבת הקרובה, פרשת בא,
נקיים מיום של אפייה לחברי קבוץ סעד.
חברי סעד מילאו שאלונים -
מהי העוגה שמזכירה להם בית.
אנחנו נשתדל לאפות את הגעוגו ולשחזר
את העוגות נביא להם ביום שישי למלון נבו בים המלח.
* מצורף קובץ בו ניתן להשתבץ, לצד העוגה המבוקשת.
יש להביא את העוגות למטבח עד יום שישי בשעה 8:00
תודה על ההיענות!
מירב ברלב וסור וולף

עוגות גזר עם המון תודה על ה...	תודה	שמרים שוקולד ביתית
תבורכו על החשיבה והלב הפתוח ו... מחמם את הלב	תודה	שמרים שוקולד ביתית
במילוי תמרים אגוזי מלך טחונים, קינמון.	תודה	עוגיות תמרים מגולגלות
רצוי מעין לחה רטובה, לא יבשה.נו איזה בקשות...תודה ותבורכו. פ	תודה	פרג/שוקולד עם ציפוי שוקולד עדין(פרווה)
הכי קל בעולם להכין. לא צריך מיקסר וכולם אוהבים. מהר להכנה	תודה	עוגת תפוחי עץ ושוקולד ציפס
עוגות לא גדולות מדי ופריכות ואיזה כיף שאתם חושבים עלינו ומפנקים אותנו..תודה רבה רבה♥	תודה	עוגת גבינה מלוחה
סבתא שלי הייתה מכינה קבוע עוגיות סנדביץ ריבה, קורצת אחד אחד ומצפה באבקת סוכר. אני גם אוהבת מאד להכין בבית ובדכ העוגיות האלו נגמרות תוך שניה	תודה	עוגיות אלפחורס עם ריבת חלב
	תודה	עוגיות סנדביץ ריבה
	תודה	שמרים שוקולד/קינמון, שוקולד צלד בחושה
	תודה	פאי פקאן
עוגה רכה וטעימה עם טעם של בית תודה איזה רעיון מעולה	תודה	עוגת שמרים
בצק פירורים כזה פריך	תודה	עוגת שמרים

משולחנה של הנהלת הקהילה

שמשון גוטליב

הנהלת הקהילה מקימה בשעות אלה צוות אד-הוק למציאת חבר או חברה שבכל זאת יסכימו לקחת את התפקיד. על הרכב הצוות תבוא הודעה.

מועדים לשמחה

הנהלת הקהילה נפגשה עם מנהלי ענף המזון, גמליאל אטיאס ומירב ברלב, כדי לחדד את הכללים לגבי התאריכים והתנאים בהם ניתן לקיים אצלנו שמחת חתן וכלה. ישנם תאריכים שסגורים בשל מסורת ישראל כמו ימי ספירת העומר ושלושת השבועות וישנם תאריכים שהם סמוכים לחגי ישראל, שבהם ענף המזון עסוק בהכנות לחגים, בעיקר לקראת פסח וסמוך לראש השנה. משפחות החתן והכלה יתעדכנו בפרטים לפני קביעת מועד החתונה. משפחות בני המצווה "ינעצו" על הלוח את מועד מסיבת בר המצווה כדי שניידע שבאותה שבת אין אירוע נוסף. אנא עשו זאת ככל האפשר מוקדם. (הכללים מפורסמים בקהילנט).

כלבים

נושא הכלבים הוא נושא שאין מזכירות או הנהלת קהילה שלא נדרשה אליו מאז וכנראה לעולם. אלי מוזס וצוות בעלי החיים עסוק בנושא כעט מידי יום ביומו. אם זה כלב משוחרר, אם זו הפרעה בשל נביחות, ואם זה בשל תקיפה ממש. (ראו כתבה בעמוד 8). כמובן שנושא זה מובא גם לידיעתנו ובדרישה להתערבות. חלק מהחברים פונים, בצדק, גם למוקד המועצה שאמון על טיפול בכלבים משוטטים, לכידתם ומתן קנסות. המועצה מצידה לא רוצה להגיע למקום הזה. יש לה הרבה הערכה לפעילות של אלי מוזס בעניין. גם לנו יש הערכה רבה למועצה על הסבלנות והסובלנות שהיא מגלה, ועם זאת האזהרה קיימת על כל המשתמע מכך. ודי בכך!

דו"ח ועדת ביקורת 2022

בישיבה האחרונה של הנהלת הקהילה עברנו על דו"ח ועדת הביקורת שהוגש להנהלה. ועדת הביקורת, שהיו"ר שלה הוא זאב ספראי, הגישה טיוטת דו"ח לשנת 2022 שהיו בה התייחסות למספר נושאים כמו תחומי העיסוק של הנהלת הקהילה, טיפול בנושאים המחייבים טיפול מתמשך, אופן הדיווחים לציבור, תוכנית העבודה וכח האדם בהנהלת הקהילה.

הוועדה הצביעה בדאגה על כך צמיחה משמעותית בכח האדם בהנהלת הקהילה, ומה שהיה פעם מזכיר פנים וחצי, צמח לשתי משרות. בפועל יש מזכיר, מנהל קהילה ומנהלת חברה ופרט, דהיינו לפחות 2.5 משרות. הוועדה קבעה שהנושא מחייב חשיבה מחודשת.

לגבי ההערות שבדו"ח, מסרנו את תשובתנו למרכז הוועדה כולל התייחסות לכח האדם בהנהלת הקהילה. אנחנו מתכוונים להביא בקרוב לאספה את הצעותינו לתיקונים בתקנון ארגון מוסדות קבוצת יבנה שהתקבל לפני כ-3 שנים, וניתנה אורכה לאישורו הסופי לאחר תקופת מבחן.

התקנון יאושר סופית בסיום האספה, שתדון בנושאים שחשבנו שראוי לתקן. יהיה נכון באותה הזדמנות להתייחס גם להצעת ועדת הביקורת בנושא כח האדם.

את ההצעות לעדכון התקנון ריכזו צוות שכלל את נח חיות, דוסי אלטמן ויניב וולף.

איתור מרכז/ת ועדת תרבות

בישיבת הנהלת הקהילה החלטנו להקים צוות אד-הוק למציאת מרכז/ת ועדת תרבות. רחלי ויצמן עושה את התפקיד במסירות ובנאמנות משנת 2017. שנים והיא מבקשת, ולא בפעם הראשונה, להתחלף. ועדת מינויים פנתה לחברים וחברות רבים אך פניה הושבו ריקם. גם קול קורא שהוציאה לא נענה.

יומן השבוע

- סדר ט"ו בשבט יום רביעי ב-17:00 בחדר אוכל.
- לאחר הסדר, ב-18:00 תוגש ארוחה

בתפלה לאות

דגנית גלס

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם,
 זוכר הברית נאמן בבריתו וקיים במאמרו
 אָנָּא זְכוֹר
 וְרַק אֵל תִּשְׁכַּח!
 הֵם
 עוֹד שָׁם

לְצַבֵּעַ אַמוֹנָה,
 לְנַעַר וּלְנַעֲרָה, לְאִשָּׁה, לְגִבּוֹר, לְתִינוּק
 שָׁגַם הֵם שָׁם יָרְאוּ
 שָׁגַם הֵם שָׁם יֶאֱמִינוּ
 שֵׁיעֲמָדוּ בְּנִסְיוֹן הַמֶּר, וְהָאִימָה
 שֵׁיִצְאוּ מֵהַתַּפֶּת וְהָאִימָה
 שֵׁיִגָּאֻלוּ כְּבָר!!
 שֵׁיִשׁוּבוּ הַבֵּיתָה!

קִשְׁת מְרִהִיבָה נִפְרָשָׁה בַּמַּעֲרָב
 כְּמוֹ שְׂמֵעָה בְּקִשְׁתָּנוּ לְאוֹת
 כְּמוֹ מְבַקֶּשֶׁת לְנִסְךְ חַיִּיךָ
 לְמֵלָא לְבַנּוּ תַקְוָה
 לְהִיּוֹת סִימָן לְמַגִּין הַמָּאָה וְאַחַד

צילום: אליקים איטלי

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com. לבקשות ומשאלות פנו לדינה ספראי

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00.

במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.

